

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/80/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2218011869
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Kristína Ferencziová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2218011869.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kristíny Ferencziovej a sudcov JUDr. Martina Žovinca a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci obžalovaného E. A., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 20.7.2020, č.k. 1T/121/2018-288, na verejnom zasadnutí konanom dňa 12.8.2021 takto

r o z h o d o l :

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Trestného poriadku súd zrušuje napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

II. Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovaný

E. A., narodený X.X.XXXX v T., trvalé bydlisko T., S. č. XXXX/XX

odsudzuje

podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona k trestu odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Dunajská Streda napadnutým rozsudkom zo dňa 20.7.2020, č.k. 1T/121/2018-288 rozhodol tak, že obžalovanému po uznaní viny rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda 0T/5/2014 zo dňa 23.6.2014 v spojení s Uznesením Krajského súdu v Trnave 3To/124/2014 zo dňa 2.6.2020 uložil podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere dvanásť mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný odvolanie a to čo do výroku o treste. Svoje odvolanie odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu a to tým, že (citácia):

„Podpísaný JUDr. Zsolt Hodosi, advokát so sídlom Veľkoblavovská 6750, 929 01 Dunajská Streda ako ustanovený obhajca obž. E. A. týmto Vám predkladám dôvody odvolania. Odvolanie smeruje proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda ako prvostupňového súdu pod 1T/121/2018- 2 8 zo dňa 20.07.2020. Odvolanie proti tomuto rozsudku bolo zahlásené na hlavne pojednávaní ko anom dňa 20.07.2020. Toto odvolanie smeruje len proti výroku napadnutéh rozsudku o trest . Proti konaniu, ktoré predchádzalo rozsudku, odvolanie nesmeruje.

Napadnutým rozsudkom prvostupňový súd rozhodol o treste pre obžalovaného, pričom výrok o vine sa stal právoplatným skôr. Obžalovanému prvostupňový súd uložil nepodmienečný trest odňatia slobody

v trvaní 2 mesiacov so zaradením obžalovaného na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Úvahy súdu, ktoré sa týkajú uloženého trestu, sú zhrnuté na str. 3 napadnutého rozsudku v predposlednom odseku jeho odôvodnenia v rozsahu 8 riadkov. Z tohto odôvodnenia vyplýva, že nepodmienečný rest odňatia slobody bolo treba obžalovanému uložiť preto, lebo trestný čin spáchal v skúšobnej dobe skoršieho podmiennečného odsúdenia ako aj preto, lebo obžalovaný sa dopustil obdobnej drobnej krádeže aj v minulosti. Týmto sa v podstate vyčerpáva odôvodnenie výroku o uloženom treste. Obhajoba má za to, že uvedeným spôsobom bolo možné odôvodniť len uložený druh trestu ako nepodmienečného trestu odňatia slobody (s prihliadnutím na ust. § 49 ods. 2/ Tr. zák.). Do rozsudku poňaté odôvodnenie sa ale nijakým spôsobom nevysporiada s konkrétnou uloženou výmerou nepodmienečného trestu odňatia slobody. Uloženú výmeru kritizovaná časť odôvodnenia rozsudku ani len nespomína. Za daný trestný čin je možné páchatelovi uložiť trest odňatia slobody od 6 mesiacov až 3 roky. Obžalovanému bola uložená výmera 12 mesiacov, avšak bez bližšieho vysvetlenia tejto konkrétnej výmery. Absentuje tu akékoľvek odôvodnenie konkrétnej výmery nepodmienečného trestu odňatia slobody vrát. prípadného zvažovania iných okolností (napr. poľahčujúcich a priťažujúcich okolností). Z tohto hľadiska sa napadnutý rozsudok javí ako arbitrárny a nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov. Odvolaciemu súdu navrhujem, aby napadnutý rozsudok z dôvodu podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie, najmä pre doplnenie odôvodnenia ku konkrétnej výmere trestu odňatia slobody.“

Odvolací súd rozhodoval o odvolaní na verejnom zasadnutí, ktoré vykonal v neprítomnosti obžalovaného, ktorý mal vykázané doručenie upovedomenia o termíne verejného zasadnutia fikciou, pričom o termíne bol upovedomený aj telefonicky, tento zobral na vedomie a oznámil, že sa verejného zasadnutia nezúčastní. Prokurátor navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,

b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,

c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,

d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,

e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo

f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Krajský súd v Trnave (ďalej aj len ako „odvolací súd“ alebo „krajský súd“) podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolaní v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výroku o treste, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k týmto zisteniam a záverom.

V prvom rade je potrebné uviesť, že odvolací súd sa meritórne zaoberal odvolaním obžalovaného v rozsahu napadnutého výroku o treste.

Krajský súd ako súd odvolací konštatuje, že Okresný súd v Dunajskej Strede (ďalej aj len ako „okresný súd“) odôvodnil svoje rozhodnutie nasledovne (citácia):

„Rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 4Tdo/19/2017 zo dňa 25.9.2018 vyššie uvedené rozhodnutia boli zrušené vo výroku o treste a bolo vyslovené, že uvedeným Uznesením Krajského súdu v Trnave a Rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda bol porušený zákon v ustanoveniach § 37 písm. m), § 38 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona a § 319 Trestného poriadku v neprospech obžalovaného.

Najvyšší súd vo svojom rozsudku konštatoval, že pri posúdení stavu poľahčujúcich a priťažujúcich okolností najmä § 37 písm. m) Trestného zákona sa zohľadňuje opätovné páchanie trestnej činnosti, čo sa aplikuje v prípade všeobecnej recidívy, kde stačí, aby páchatel už bol pred spáchaním trestného činu právoplatne odsúdený pre akýkoľvek iný trestný čin a vyžaduje sa odsúdenie. Ako priťažujúcu okolnosť podľa tohto ustanovenia možno hodnotiť predchádzajúce odsúdenie páchatela len za predpokladu, že ide o odsúdenie tuzemským súdom a nebolo zahladené. Pri rozhodovaní Okresného súdu bol obžalovaný uznaný vinným podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona, pričom súd mu uložil pri použití ust. § 38 ods. 4 a § 37 písm. m) Trestného zákona nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov. Dovolací súd vo svojom rozsudku konštatoval, že okresný súd pochybil, keď obžalovaného uznal vinným zo spáchania prečinu krádeže v jeho kvalifikovanej skutkovej podstate podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona a súčasne pri ukladaní trestu prihliadol na priťažujúcu okolnosť, že bol už za trestný čin odsúdený, keďže obsahovo išlo o totožné okolnosti a iné právoplatné odsúdenie obvineného v tom čase neexistovalo. Teda súd nesprávne aplikoval hmotnoprávne ustanovenia § 37 písm. m) Trestného zákona a v nadväznosti na to i § 38 ods. 4 Trestného zákona čím došlo k nezákonnému zvýšeniu dolnej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu.

Súd v predmetnej veci vytyčil hlavné pojednávanie, pričom zistil, že obžalovaný, aj keď je vo väzbe v Rakúskej republike prevzal predvolanie na hlavné pojednávanie dňa 6.7.2020 a prípisom zo dňa 17.3.2020 dal súhlas na pojednávanie v neprítomnosti.

Z uvedeného dôvodu aj v prítomnosti ustanoveného obhajcu a so súhlasom prokurátora sa súd uzniesol, že konanie vykoná v neprítomnosti obžalovaného a pristúpil k oboznámeniu Odpisu Registra trestov obžalovaného z prípravného konania na čl. 220-221. Z pripojených Odpisov Registra trestov súd zistil, že obžalovaný ku dňu vykonania skutku bol 1-krát súdne trestaný a to Trestným rozkazom Okresného súdu Dunajská Streda 1T/67/2013 podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona k podmienenému trestu odňatia slobody vo výmere 4 mesiace so skúšobnou dobou na 1 rok, pričom skúšobná doba trvala od 13.6.2013 do 13.6.2014.

Súd vychádzajúc pri výmere výšky a druhu trestu najmä z ustanovenia § 34 Trestného zákona a nasl. predovšetkým z osoby páchatela, ktorý sa uvedeného skutku dopustil počas podmieneného odsúdenia za obdobný prečin s poukazom aj na spôsob vykonania činu a to drobnú krádež v predajni potravín, pričom aj v predchádzajúcej veci bol odsúdený za obdobný prečin, teda zväziac najmä osobu páchatela, ktorý takýmto spôsobom sústavne sa dopúšťa úmyselnej trestnej činnosti obdobnej povahy, dospel k záveru, že iba uloženým nepodmienečným trestom odňatia slobody možno dosiahnuť nápravu a prevýchovu páchatela ako aj účel trestu v zmysle individuálnej a všeobecnej prevencie. Pre výkon uvedeného trestu súd opätovne obžalovaného zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, keďže v posledných 10 rokoch pred spáchaním skutku nebol pre úmyselný trestný čin vo výkone trestu odňatia slobody.“

Z vyššie uvedeného vyplýva, že odvolacia námietka obžalovaného o arbitrárnosti rozhodnutia (odôvodnenia) okresného súdu je plne dôvodná.

Možno sa stotožniť s tým, že jedinú, a aj to v nedostatočnom rozsahu poskytnutú časť odôvodnenia týkajúcu sa ukladaného trestu, možno vzťahnúť len na prípadné odôvodnenie druhu ukladaného trestu ako nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Aj keď úlohou súdu v odvolacom konaní nie je (namiesto prvostupňového súdu) vytvárať skutkový alebo právny stav z dokazovania vykonaného prvostupňovým súdom, ale jeho úlohou je preskúmať zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov a to v rozsahu, ktorý stanovuje ustanovenie § 317 ods. 1 Trestného poriadku, a aj keď odvolaním napadnuté rozhodnutie neobsahuje dostatok odôvodnenia, z ktorého by bolo zrejmé, ktoré skutočnosti vzal okresný súd za dokázané, o ktoré dôkazy svoje zistenia opiera pri rozhodovaní o treste, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov (ohľadom ukladania trestu) a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke trestu (§ 168 ods. 1 Trestného poriadku),

odvolací súd po zrušení napadnutého rozhodnutia podľa ustanovenia § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku nevrátil vec okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie, ale vo veci sám rozhodol, keďže boli splnené podmienky uvedené v § 322 ods. 3 Trestného poriadku.

Odvolací súd sa musel vysporiadať s tým, že vo veci obžalovaného Lévaia bolo už raz v tejto trestnej veci rozhodnuté o uložení nepodmienečného trestu vo výmere 16 mesiacov, keďže však okresný súd pochybil v tom, že tú istú okolnosť posúdil aj ako okolnosť priťažujúcu a aj ako okolnosť podmieňujúcu kvalifikovanú skutkovú podstatu, toto rozhodnutie bolo v dovolacom konaní zrušené (rovnako ako aj naň nadväzujúce rozhodnutie odvolacieho súdu) Najvyšším súdom Slovenskej republiky vo výroku o treste a vec bola vrátená na opätovné prejednanie a rozhodnutie okresnému súdu. Ďalšou skutočnosťou je, že proti opätovnému rozsudku okresného súdu bolo podané odvolanie len obžalovaným a to v jeho prospech. Z uvedených skutočností vyplýva povinnosť odvolacieho súdu rozhodovať tak, aby neprišlo k porušeniu zákazu reformatio in peius.

Vzhľadom na uvedené, odvolací súd dospel k záveru, že svoj účel z hľadiska generálnej prevencie, represívnej úlohy trestu aj individuálnej prevencie, dostatočne splní nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, pri konštatovaní absencie poľahčujúcich či priťažujúcich okolností v zmysle § 38 ods. 2 Trestného zákona.

Obžalovaný bol trestne stíhaný v roku 2012, kedy bolo jeho trestné stíhanie podmiennečne zastavené so skúšobnou dobou, v ktorej sa dňa 31.10.2013 osvedčil. Skutok pre ktorý bol stíhaný v tomto (prebiehajúcom konaní) spáchal dňa 5.1.2014, pričom pred rozhodovaním okresného súdu (pôvodne trestný rozkaz doručený obvinenému 7.1.2014 pod sp.zn. OT/5/2014, rozsudok vyhlásený 23.6.2014) a pred spáchaním skutku bol právoplatne odsúdený v konaní Okresného súdu Dunajská Streda sp.zn. 1T/67/2013 zo dňa 25.4.2013. Na toto odsúdenie však nemožno prihliadať ako na priťažujúcu okolnosť, nakoľko sa premieta ako okolnosť podmieňujúca použitie kvalifikovanej skutkovej podstaty (§ 212 ods. 3 Trestného zákona účinného v čase spáchania trestného činu).

Napriek zisteniu, že obžalovaný spáchal aj iný, ďalší skutok, a to v čase pred prvým odsudzujúcim rozsudkom (trestným rozkazom) v tejto trestnej veci, a to skutok, za ktorý bol súdený v konaní Okresného súdu Bratislava III, sp.zn. 3T/100/2014, čo znamená že do úvahy by prichádzalo ukladanie súhrnného trestu (vo vzťahu k obojm skutkom ide o súbeh, teda pri skutku ohľadom aktuálneho trestného konania a konania Okresného súdu Bratislava III), odvolací súd neukladal trest súhrnný, pretože zohľadnením priťažujúcej okolnosti spáchania viacerých trestných činov by prišlo k zhoršeniu rozhodnutia v neprospech obžalovaného.

Krajský súd zároveň poukazuje na to, že prišlo k zmene Trestného zákona upravujúceho trestný čin krádeže, a to po spáchaní prejednávaneho trestného činu obžalovaným. Trestný čin krádeže má tak už iba jednu základnú skutkovú podstatu (§ 212 ods. 1), pričom vrámci kvalifikovanej skutkovej podstaty podľa ustanovenia § 212 ods. 2 je aj okolnosť, že trestný čin páchatel' spáchal po predchádzajúcom odsúdení za taký čin.

V zmysle ustanovenia § 2 ods. 1 Trestného zákona sa trestnosť činu posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Ak v čase medzi spáchaním činu a vynesení rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatel'a priaznivejší. Časová pôsobnosť Trestného zákona zakotvuje zásadu posudzovania trestnosti činu a ukladania trestu podľa zákona účinného v čase, kedy bol trestný čin spáchaný. V časovej pôsobnosti je vyjadrená aj ústavná zásada vylúčenia retroaktivity (spätnej pôsobnosti), ak by to bolo pre páchatel'a nepriaznivejšie. Použitie retroaktivity v prospech páchatel'a je však povinné (článok 50 ods. 6 ústavy a článok 7 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd). Ustanovenie o časovej pôsobnosti súčasne upravuje možnú konkurenciu viacerých zákonov (rozumejú sa ňou všetky zákony od času spáchania trestného činu dovtedy, keď sa o trestnom čine rozhoduje) tak, že pri posudzovaní trestnosti činu a ukladaní trestu sa použije ten zákon, ktorý je pre páchatel'a priaznivejší.

V prípade obžalovaného Lévaia nastala situácia, kedy bol tento uznaný za vinného zo spáchania trestného činu krádeže v kvalifikovanej skutkovej podstate, pričom v čase rozhodovania o vine, o právnej kvalifikácii a ukladaní trestu okresným súdom dňa 23.6.2014 bol spáchaný trestný čin v zmysle zákona účinného do 31.7.2019 právne kvalifikovaný ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 2, písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona. Takýto postup bol správny vzhľadom na znenie Trestného zákona účinné v čase rozhodovania okresného súdu.

Medzi časom rozhodovania okresného súdu prvým odsudzujúcim rozsudkom a časom rozhodovania okresného súdu rozsudkom, ktorý bol napadnutý odvolaním, však prišlo k zmene Trestného zákona, a následkom toho aj k povinnosti použiť zákon, ktorý je pre páchatel'a priaznivejší. V tomto prípade sa posudzovanie týka len rozhodovania o výroku o treste, ktorý bol napadnutý odvolaním. Výrok o vine nie je a nemôže byť predmetom skúmania odvolacieho súdu. Preto bolo potrebné ukladať obžalovanému trest

podľa Trestného zákona účinného od 1.8.2019, pretože podľa aktuálneho znenia Trestného zákona, trestný čin, ktorého sa obžalovaný dopustil, je kvalifikovaný v zmysle ustanovení § 212 ods. 1 písm. g), ods. 2 písm. b) Trestného zákona a teda nie podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona.

Zhrnúť možno teda, že trest bol u obžalovaného ukladaný za trestný čin, ktorý je aj podľa v súčasnosti účinného Trestného zákona právne kvalifikovaný ako krádež pri spôsobenej malej škode, po predchádzajúcom priestupkovom a trestnoprávnom postihu (odsúdení), len je systematicky zaradený a označený ako ustanovenie § 212 ods. 2 Trestného zákona a nie ako ustanovenie § 212 ods. 3 Trestného zákona.

Podstatou v tomto prípade je zmena číselného označenia tohto trestného činu krádeže.

Priaznivejší z hľadiska ukladania trestu je tak pre obžalovaného Trestný zákon účinný od 1.8.2019.

Krajský súd ako súd odvolací je viazaný rozsahom podaného odvolania, teda jeho vymedzením len čo do trestu a zároveň právoplatným rozhodnutím o vine. Z uvedeného dôvodu postupoval krajský súd tak, že pri nezmenenom výroku o vine a teda aj právnej kvalifikácii trestného činu, podľa ktorej bol obžalovaný uznaný za vinného, napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Keďže boli splnené podmienky uvedené v § 322 ods. 3 Trestného poriadku rozhodol krajský súd o výroku o treste a spôsobe jeho výkonu sám a obžalovanému ukladal trest podľa § 212 Trestného zákona účinného od 1.8.2019.

U obžalovaného sú zrejmé sklony k páchaniu trestnej činnosti, od páchania trestnej činnosti ho neodradilo ani predchádzajúce podmieňné zastavenie trestného stíhania, a ani odsúdenie pre druhovo totožný trestný čin, preto odvolací súd vrámci zákonom ustanovenej sadzby 6 mesiacov až 3 roky ukladal trest v jej dolnej polovici. Od ukladania trestu vo vyššej výmere tak obžalovaného uchránilo len to, že odvolací súd je viazaný zásadou zákazu reformatio in peius.

Krajský súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný v posledných 10-tich rokoch pred spáchaním (prejednávaného) trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.